

Öröndetes, hogy az Evangélikus Hittudományi Egyetem Dies Academicusa a liturgia témáját és az egyházzénét valóban méltó módon szólaltatta meg. Köszönet érte Szabó Lajos rekortnak, aki a napot megszervezte. Reméljük, szán-

déka valóra válik, és a jövőben is rendszeresek lesznek az akadémiai napok értékes előadásokkal és színes programokkal.

Trajtler Gábor

Kántor- és lelkésztalálkozó Szombathelyen

A szombathelyi gyülekezet 2003. március 29-én negyedszer rendezte meg a Vas megyei kántortalálkozót.

Az idei program két részből állt. Délelőtt *Hogyan válasszunk éneket?* címmel Gregersen-Labossa György lelkész és Ecsedi Zsuzsa kántor beszélt kialakult munkamódszerükről.

Elhangzott: sem az nem szerencsés, ha a kántor marad magára az énekválasztás feladatával, sem az, ha egyedül a lelkész dönt ebben a kérdésben. Bár a gyülekezetek adottságai rendkívül különbözőek, valamilyen szintű együttműködést a készüléskor mindenképpen ki lehet alakítani. Az istentiszteleti előkészületbe természetesen beletartozik az olvasmányok kikeresése, a lektorok kijelölése, az imádságok kiválasztása és sok egyéb is. Szombathelyen néhány éve az a gyakorlat, hogy a hét közepén megbeszélik a vasárnapi istentisztelet minden részletét. Előtte elolvassák a textusokat, megnézik az agendát. Az énekeket úgy választják ki, hogy többnyire mindkettőjük javaslatai érvényesülnek.

Az lenne ideális, ha minden istentisztelet, legyen az egy városi, nagyünnepi alkalom vagy egy szórványban tartott istentisztelet a Szentháromság utáni 22. vasárnap délutánján, egyforma alapossággal és szeretettel lenne előkészítve, az énekeket a lelkész és a kántor együtt és tudatosan választanák ki. Ez elsősorban a szolgálattévőknek tenne jót. A munka megkönnyítéséhez a résztvevők áttekintést kaptak az énekkönyv énekeinek stílusáról.

Délután *Hogyan válasszunk istentiszteletet?* címmel Hafenschner Károly, a Liturgiai és Agendaszerkesztő Bizottság elnöke tartott előadást a készülő új agendáról.

Mondandóját öt kérdés köré rendezte. *Mi az istentisztelet? Az elénkbe jövő Isten és a saruját levevő ember minőségi találkozás. Miért kell változtatni? Mert az istentisztelet élő organiz-*

mus, így nem lehet mozdulatlan és változatlan. Fontos a kinövések eltávolítása, a bibliai kontroll. Egyszerre történik értékmentés és új kincsek tudatosítása. Milyen lesz az új istentisztelet? Hagyományos és mai egyszerre. Kétezer év kincse és a mai névjegyünk. Hogyan lesz sajátunkká? Közös tanulással. Ez a folyamat időt, energiát, nyitottságot, összefogást igényel. Krisztus tanítványai vagyunk — az istentisztelet ügyében is. Mire megy ki mindez? Az igazi istentiszteletre, amely ma zajlik, de a mennyei istentisztelet szerkesztésére. Formailag választhatunk egyszerűt vagy gazdagabbat. Tartalmilag egy választás van: Istenre figyelve vagy nélküle.

A hallgatók kézbe kapták az új agendában megjelenő istentiszteleti rend vázát, magyarázatot kaptak arra, hogy mi miért változik ill. bővül. Így remélhetőleg világossá vált: a változtatások mind azt a célt szolgálják, hogy a gyülekezet értse, mikor mi történik, és ezáltal aktív részese legyen az Istennel való találkozásnak.

Az előadásokon kívül a résztvevők maroknyi csapata ötleteket kapott azzal kapcsolatban is, hogyan vezethetik az orgona segítségével a gyülekezet éneklését. Hogyan lehet határozott tempót adni, és hogyan kell a gyülekezetet figyelve énekléséhez mégis alkalmazkodni. Elhangzott az is: a kántori szolgálat rang, és nem csupán orgonistaságot jelent, hanem annál lényegesen többet; nemcsak az énekek kíséretét, hanem az istentiszteleten teljes személyiséggel való részvételt, minden elhangzott szó megértését és megélését. Az ilyen lelkületű kántorok és lelkészek gyülekezete hasonlíthatatlanul több ajándékkal léphet ki a templomból.

A szakmai nap böjti zenés áhítattal zárult. Köszönjük az együtt-gondolkodás lehetőségét!

Ecsedi Zsuzsa egyházmegyei zenei megbízott